

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 1.12.1999
KOM(1999) 643 lopullinen

**KOMISSION TIEDONANTO NEUVOSTOLLE, EUROOPAN PARLAMENTILLE,
TALOUS- JA SOSIAALIKOMITEALLE JA ALUEIDEN KOMITEALLE**

Yhteisön tukisuunnitelma dopingin torjumiseksi urheilussa

**KOMISSION TIEDONANTO NEUVOSTOLLE, EUROOPAN PARLAMENTILLE,
TALOUS- JA SOSIAALIKOMITEALLE JA ALUEIDEN KOMITEALLE**

Yhteisön tukisuunnitelma dopingin torjumiseksi urheilussa SISÄLLYSLUETTELO

1.	Johdanto	3
2.	Dopingin lisääntymisen syyt	4
3.	Kolmitahoinen toimintamalli	4
4.	Eettisten sääntöjen asettaminen etusijalle ja urheilijoiden terveyden suojelun vahvistaminen	5
5.	Uuden yhteistyötahon perustaminen: maailmanlaajuinen antidopingyksikkö.....	6
6.	Yhteisön välineiden hyödyntäminen	8
7.	Päätelmät	10

Liite 1 Urheiludopingin torjuntaan käytettävissä olevat yhteisön välineet

1.	Dopingaineisiin, niiden havaitsemismenetelmiin ja dopingin terveysvaikutuksiin liittyvän tutkimuksen korostaminen.....	12
2.	Koulutusta, ammatillista koulutusta ja nuorisoa koskevien ohjelmien ottaminen käyttöön dopingiin liittyvän tiedottamisen, kasvatuksen ja valistamisen sekä ehkäisyn alalla	14
3.	Poliisi- ja oikeusalan yhteistyöohjelmien tarjoamien mahdollisuuksien käyttäminen täysimääräisesti hyväksi	16
4.	Lääkkeitä koskevan tiedotuksen vahvistaminen	17
5.	Kansanterveyspolitiikkaan liittyvien toimien kehittäminen.....	17

Liite 2 Luonnontieteiden ja uusien teknologioiden etiikkaa käsittelevän eurooppalaisen työryhmän (GEE) lausunto urheiludopingin torjuntaan liittyvistä eettisistä näkökohdista

Liite 3 Maailmanlaajuisen antidopingyksikön perustamiseen liittyvät asiakirjat

1. JOHDANTO

Dopingin käyttö on aina rikkonut urheilun eettisiä perusperiaatteita. Dopingtapausten määrän runsaan lisääntymisen vuoksi doping ei liity enää pelkästään urheilun eettisiin normeihin, vaan siitä on tullut myös terveysongelma. Liikunnan ja urheilun pitäisi periaatteessa parantaa ihmisen elämänlaatua. Kiellettyjen aineiden käyttö tai lääkkeiden väärinkäyttö vaarantaa kuitenkin urheilijan terveyden ja on näin ollen ristiriidassa urheilun perimmäisen tavoitteen kanssa. Kilpaurheilussa doping on ristiriidassa urheilun ja sen perinteisesti edustamien arvojen kanssa. Näitä arvoja ovat rehellisyys ja itsensä ylittäminen fyysisesti ponnistelemalla.

Dopingiin liittyvien skandaalien moninkertaistuminen vuonna 1998 ja niiden saama suuri huomio tiedotusvälineissä saivat Kansainvälisen Olympiakomitean (KOK) toimimaan nopeasti ja kutsumaan koolle kansainvälisen konferenssin, jonka päätavoitteena oli maailmanlaajuisen elimen perustaminen tämän ilmiön torjumiseksi.

Wienissä joulukuussa 1998 kokoontunut Eurooppa-neuvosto halusi ilmaista huolestumisensa dopingin laajalle levinneestä käytöstä urheilupiireissä ja tämän ilmiön vakavuudesta sekä korostaa sitä, miten tärkeää on ryhtyä toimiin Euroopan unionin tasolla. Urheiluasioista vastaavat ministerit kokoontuivat vuonna 1999 kolme kertaa epävirallisesti¹ käsittelemään dopingiin liittyviä näkökohtia.

Euroopan parlamentti antoi 17. joulukuuta 1998 päätöslauselman², jossa se kehottaa komissiota ottamaan dopingongelman todellisen laajuuden huomioon ja ehdottaa yhteisön tason toimenpiteitä, jotta jäsenvaltioiden ja Euroopan yhteisön toteuttamat toimet saataisiin koordinoitua paremmin ja jotta ne täydentäisivät toisiaan paremmin.

Myös alueiden komitea on antanut lausunnon urheilun eurooppalaisesta mallista³. Lausunnossa on omistettu yksi luku dopingille. Alueiden komitea korostaa: *"kansallisten toimien koordinoitua ja yhdenmukaistamista tarvitaan"*. Lisäksi se *"kannattaa parlamentin vetoomusta sen puolesta, että komissio tekisi ehdotuksia yhdenmukaistetun kansanterveyspolitiikan luomiseksi taistelussa dopingia vastaan"*.

Lisäksi on syytä muistuttaa, että Eurooppa on perinteisesti ollut liikkeelle paneva voima dopingin torjunnassa. Näin erityisesti sen jälkeen, kun Euroopan neuvosto teki 16. marraskuuta 1989 dopingin vastaisen yleissopimuksen⁴.

Tässä tiedonannossa on tarkoitus esitellä komission vastauksena muiden yhteisön toimielinten esittämiin pyyntöihin jo toteuttamat tai suunnitteilla olevat toimet dopingin torjumiseksi.

¹ Nämä kolme kokousta pidettiin Bonnissa / Bad Godesbergissä (18. tammikuuta 1999), Paderbornissa (1.–2. kesäkuuta 1999) ja Vierumäellä (25. lokakuuta 1999).

² Päätöslauselma kiireellisesti toteutettavista toimenpiteistä dopingin torjumiseksi urheilussa, EYVL C 98, 9. huhtikuuta 1999.

³ Alueiden komitean lausunto 37/99 lopull., 16. syyskuuta 1999.

⁴ Euroopan neuvosto – eurooppalaiset sopimukset - STE nro 135.

2. DOPINGIN LISÄÄNTYMISEN SYYT

Komissio kiinnittää erityistä huomiota niihin syihin, jotka selittävät dopingkäytäntöjen kehittymistä. On ensiksikin korostettava, että doping on muuttunut luonteeltaan. Piristeiden nauttiminen ei ole enää – poikkeuksia lukuun ottamatta – yhden urheilijan yksittäinen teko kilpailupäivänä. Kyse on nykyään pikemminkin järjestelmällisistä joukkuetasolla suunnitelluista ja valvotuista toimista, joissa lääketieteen ja farmakologian edistymistä käytetään eettisten sääntöjen vastaisella tavalla. Nykyään käytetään esimerkiksi yhä enemmän aineita, joiden avulla dopingaineet voidaan peittää kokeissa.

Yksi dopingkehityksen pääsyistä on urheilun liiallinen kaupallistuminen. Suuriin sponsorointisopimuksiin liittyvien televisiointioikeuksien räjähdysmäinen lisääntyminen viime aikoina on lisännyt urheilijan ja hänen lähipiirinsä paineita, mikä tekee kiellettyihin aineisiin turvautumisen houkuttelevammaksi. Tämä kaupallistuminen ja sen seurauksena pelissä olevat taloudelliset panokset ovat lisänneet urheilukilpailujen määrän moninkertaiseksi ja johtaneet palautumisajan lyhentymiseen, mikä myöskin osaltaan lyhentää ammattilaisurheilijoiden urheilu-uraa. On myös syytä mainita tiettyjen urheilujärjestöjen ja niiden sponsoreiden välillä tehtyjen sopimusten kieroutuneet vaikutukset. Sopimuksilla myönnetään palkkioita urheilijan suurkilpailuissa saamien tulosten tai mitalien perusteella. Koko urheilijan ympäristö, valmentajat, lääkärit, seuran johto ja urheilijan perheenjäsenet mukaan luettuina, saattaa lisätä urheilijan paineita.

Olennainen osa tätä ongelmaa ovat nuoret urheilijat. Mahdollisuus ansaita nopeasti huomattavia rahamääriä ja taloudellisten toimijoiden pakko tuottaa jatkuvasti "urheilujulkiksia" näkyvät siinä, että urheilu-ura aloitetaan yhä useammin entistä varhemmin.

Dopingin torjunta on lisäksi erittäin hyvä keino osoittaa, miten yhteisön toiminnalla voidaan vahvistaa eri tasoilla, lähinnä jäsenvaltioissa, toteutettuja toimia ja vastata näin kansalaisten odotuksiin ottaen samalla kuitenkin täysin huomioon urheilujärjestöjen itsemääräämisoikeuden ja toissijaisuusperiaatteen. Itse asiassa dopingia ei voida tehokkaasti torjua yksinomaan jäsenvaltiotasolla: kansainvälistyvässä urheilun maailmassa on huolehdittava siitä, että eri valtioissa otetaan tällä alalla käyttöön samantyyppiset toimintamallit. Euroopan unioni voi tuoda lisäarvoa edistämällä eri toimintamallien tietynasteista lähentämistä toisiinsa ja tarjoamalla dopingin torjuntaan käytettävissään olevat välineet.

3. KOLMITAHOINEN TOIMINTAMALLI

Komissiolla on tällä alalla seuraavat kolme tavoitetta:

- kerätä asiantuntijoiden näkemykset dopingin eettisistä, oikeudellisista ja tieteellisistä näkökohdista; komissio on tätä varten kääntynyt etiikkaa käsittelevän eurooppalaisen työryhmän puoleen ja pyytänyt siltä lausuntoa
- edistää maailmanlaajuisen dopingkonferenssin valmistelua ja työskennellä yhdessä olympialiikkeen kanssa maailmanlaajuisen antidopingyksikön perustamiseksi

- hyödyntää yhteisön välineitä jäsenvaltioiden jo toteuttamien toimien täydentämiseksi ja yhteisöllisen ulottuvuuden tuomiseksi niihin ottaen huomioon muun muassa eurooppalaisten urheilijoiden lisääntyneen liikkuvuuden ja dopingiin liittyvät yhteisön toimivaltuudet.

Euroopan yhteisön toiminta voi liittyä dopingin torjuntaan usealla tavalla. Tämän alan toimet voivat liittyä suoraan tai välillisesti tutkimus-, nuoriso- ja koulutuspolitiikkaan ja -ohjelmiin. Jäsenvaltioiden antidopinglainsäädännön erot voivat lisäksi haitata ammattilais- ja amatööriurheilijoiden vapaata liikkuvuutta. Doping liittyy myös oikeus- ja sisäasioihin liittyvään toimivaltaan erityisesti poliisi- ja oikeusalan yhteistyön osalta. Kansanterveyttä käsittelevässä EY:n perustamissopimuksen 152 artiklassa määrätään edistämistoimista, joiden tarkoituksena on ihmisten terveyden suojeleminen ja parantaminen, jotka eivät kuitenkaan merkitse jäsenvaltioiden lakien ja asetusten yhdenmukaistamista.

4. EETTISTEN SÄÄNTÖJEN ASETTAMINEN ETUSIJALLE JA URHEILIJOIDEN TERVEYDEN SUOJELUN VAHVISTAMINEN

Yhteisön toiminnan ensimmäisen osatekijän muodostavat etiikkaa käsittelevän eurooppalaisen työryhmän (GEE) lausunnon pohjalta toteutettavat toimet⁵. Komissio halusi saada erittäin pätevien eurooppalaisten asiantuntijoiden lausunnon dopingista. Ryhmään otettiin tämän vuoksi yhteyttä vuonna 1999, ja se antoi lausuntonsa tiedoksi 11. marraskuuta (liite 2).

Ehdotettuaan dopingin määritelmää ryhmä halusi muistuttaa niistä eettisistä periaatteista, joiden tulee vaikuttaa kaikkeen yhteisön toimintaan:

- kaikkien oikeus turvallisuuteen ja terveyteen; ryhmä katsoi, että urheilijoiden on samoilla perusteilla kuin muidenkin kansalaisten pystyttävä nauttimaan näistä oikeuksista
- rehellisyys- ja avoimuusperiaate, joiden nimissä urheilukilpailujen säännönmukaisuus on taattava ja urheilun imago yleensä säilytettävä
- erityishuomio, jota on kohdistettava kaikkein herkimpiin ryhmiin ja erityisesti lapsiin, sillä huippu-urheilulla saattaa olla heihin erityinen vaikutus.

Ryhmä painotti yleisesti ottaen voimakkaasti urheilijoiden oikeuksia ja sitä, miten välttämätöntä on suojella urheilijoita dopingin käyttöön houkuttelevalta ympäristöltä. Näiden oikeuksien edellytyksenä on kuitenkin, että urheilijat noudattavat tiettyjä niin moraalisia ja eettisiä kuin oikeudellisiakin normeja. Ryhmä huomautti, että dopingin torjunta kuuluu niin urheilujärjestöjen ja -liittojen, urheilijoiden itsensä ja heidän lääketieteellisen ja teknisen tukiryhmänsä kuin kaikkien muidenkin toimijoiden, kuten julkisten tahojen, vastuulle.

Ryhmä ehdotti näiden eettisten periaatteiden pohjalta joitakin toimia. Niistä on syytä mainita seuraavat:

⁵ Etiikkaa käsittelevä eurooppalainen työryhmä (GEE) perustettiin virallisesti vuonna 1991 komission puheenjohtajan Jacques Delorsin aloitteesta. Vuonna 1998 tehtyjen muutosten jälkeen se muodostuu nykyään 12 jäsenestä, jotka kaikki ovat erittäin päteviä eurooppalaisia asiantuntijoita eri aloilta. Ryhmän tehtävänä on antaa lausuntoja komissiolle.

- tehokkaan urheilijoiden terveyden valvontajärjestelmän käyttöönotto; tämä voisi tapahtua urheilijoille lääketieteellistä ja psykologista apua tarjoavan sekä heille tapahtuvasta tiedotuksesta huolehtivan palvelun avulla
- direktiivin antaminen nuorten urheilijoiden suojelemisesta; tämä koskee erityisesti niitä nuoria urheilijoita, jotka haluavat tulla ammattilaisiksi
- erityisten määräysten antaminen urheilijoiden suojelusta erityisriskeille altistuvina työntekijöinä
- urheilijoiden terveyteen liittyvän epidemiologisen tutkimuksen edistäminen
- dopingia ja urheilijoiden terveyttä käsittelevien konferenssien järjestäminen yhteistyössä urheilupiirien kanssa
- koulutusalan ammattipiirien tietoisuuden lisääminen urheiluetiikan ongelmista
- poliisi- ja oikeusalan yhteistyön lisääminen
- dopingia ja sen kieltämistä koskevan maininnan lisääminen urheilijoiden sopimuksiin
- urheilun hyviä toimintatapoja vastaavan yhteisjulistuksen antaminen urheiludopingia käsittelevän eurooppalaisen konferenssin päätteeksi.

Komissio oli erittäin kiinnostunut sille 11. marraskuuta 1999 toimitetusta lausunnosta. Lausunnossa tuodaan esiin joitakin eettisiä periaatteita, jotka komissio aikoo ottaa huomioon tulevissa tomissaan ja pohdinnoissaan. Työryhmän laatimat ehdotukset analysoidaan tarkasti, ja komissio saattaa tehdä aloitteita niiden perusteella.

5. UUDEN YHTEISTYÖTAHON PERUSTAMINEN: MAAILMANLAAJUINEN ANTIDOPINGYKSIKKÖ

Toinen osa yhteisön toimintaa on osallistuminen maailmanlaajuiseen antidopingyksikköön. Useat yksikölle osoitetuista tehtävistä liittyvät yhteisön toimivaltaan esimerkiksi kansanterveyden suojelun, tutkimuksen sekä urheilijoiden vapaan liikkuvuuden alalla. Myös yhteisön nuoriso- ja koulutuspolitiikkaa voidaan hyödyntää urheilualan tiedotus- ja valistustoimissa. Näin ollen on mitä suurimmassa määrin yhteisön edun mukaista osallistua yksikön perustamiseen.

Yksikön on määrä muodostaa uudenlainen yhteistyömahdollisuus olympialiikkeen ja viranomaisten välille. Dopingilmiön laajuus ylittää kiistatta urheilujärjestöjen resurssit ja toimivaltuudet. Viranomaisten toimista on näin ollen tullut välttämättömiä. Yksi tulevan yksikön tärkeimmistä ansioista on, että se mahdollistaa yhteistyön näiden kahden dopingin torjunnan parissa työskentelevän tahon välillä. Vaikka yksikön tekemillä päätöksillä yhteisön lain kannalta olisi vain suositusten asema, on kuitenkin tärkeää, että kaikki urheilun parissa toimivat tahot sitoutuvat moraalisesti niiden täytäntöönpanoon.

Euroopan unionin eli jäsenvaltioiden ja komission kantana on alusta lähtien ollut taata itsenäisyys- ja avoimuusperiaatteiden noudattaminen yksikön toiminnassa.

Komissio voi tukea yksikön perustamista, vaikka se onkin aluksi perustettava yksityisoikeudellisen säätiön muodossa. Komissio katsoo kuitenkin, että yksikön on myöhemmin kehityttävä julkisoikeudelliseksi elimeksi. Tämän vuoksi on ehdottoman välttämätöntä kutsua koolle kansainvälinen konferenssi. Tehokkaan dopingin vastaisen toiminnan kehittäminen ei kuitenkaan voi odottaa, että tämä prosessi saataisiin päätökseen.

Jäsenvaltioiden, komission ja Euroopan neuvoston edustajat esiintyivät yksikön perustamisen valmisteluvaiheen aikana yksimielisesti tavoitteenaan taata näiden periaatteiden noudattaminen. Valmistelutöissä on onnistuttu takaamaan se, että tulevassa yksikössä kummallakin osapuolella on yhtä suuri edustus ja että tärkeimmät päätökset tehdään yksimielisesti.

KOK kutsui näiden sopimusten perusteella Euroopan yhteisön osallistumaan yksikön perustamiseen. KOK toimitti itse asiassa lokakuussa 1999 Euroopan unionin tämänhetkiselle puheenjohtajalle ja Euroopan komission puheenjohtajalle kirjeen, jossa se pyytää heitä osallistumaan maailmanlaajuisen antidopingyksikön perustamiseen ja sen toimintaan. KOK haluaa, että tämä 10. marraskuuta 1999 perustettu yksikkö olisi täydessä toiminnassa syyskuussa 2000 järjestettäviä Sydneyn olympialaisia varten.

Jäsenvaltiot ja komissio ovat päättäneet vastata myönteisesti tähän kutsuun ja aloittaa neuvottelut KOK:n kanssa. Jäsenvaltioiden esittämässä kannoissa, joista komissio on yhtä mieltä, pyritään nimenomaisesti takaamaan yksikön toiminnassa riippumattomuus- ja avoimuusperiaatteiden toteutuminen ja määrittämään yksikön tehtävien laajuus. KOK ja Euroopan unioni sopivat 2. marraskuuta 1999 yksikön perussääntöä koskevasta luonnoksesta ja lisäsivät siihen seuraavat täsmennykset:

- tekstissä on ehdottomasti mainittava, kuinka tärkeää kaikkien asiaan liittyvien tahojen on sitoutua poliittisesti ja moraalisesti yksikön toimintaan
- yksikön tehtäväksi tulee kiellettyjen aineiden luettelon laatiminen ja sen muuttaminen tarvittaessa; sen on tässä tehtävässään käytettävä aluksi lähteenä KOK:n lääketieteellisen komitean laatimaa luetteloa
- yksikkö on vastuussa koelaboratorioiden akkreditoinnista ja valvontamenetelmien yhdenmukaistamisesta
- yksikkö järjestää ja koordinoi kilpailujen välillä tapahtuvaa valvontaa tiiviissä yhteistyössä kansainvälisten urheiluliittojen ja viranomaisten kanssa
- hallitusten järjestöt ja urheilujärjestöt ovat tasavertaisesti edustettuina säätiön hallintoneuvostossa, joka on riippumaton kaikista ulkopuolisista vaikutteista, kuten sopimattomista kaupallisista eduista
- tärkeät päätökset tehdään yksimielisesti
- yksikön hallintoneuvosto päättää mahdollisimman pian yksikön lopullisesta sijoituspaikasta ottaen valinnassa huomioon vahvistetut objektiiviset kriteerit.

Yksikkö sijoitetaan väliaikaisesti Lausanneen.

KOK on tämän Euroopan unionin ja Euroopan neuvoston edustajien kanssa tehdyn sopimuksen perusteella virallisesti tallettanut yksikön perussäännön säätiön hallintoneuvoston perustamista varten. Hallintoneuvoston tehtävänä tulee olemaan alustavien päätösten tekeminen erityisesti siitä, millä perusteilla yksikön pysyvä sijoituskaupunki valitaan.

Unionilla on 1. tammikuuta 2002 asti jatkuvan siirtymävaiheen aikana kaksi edustajaa säätiön hallintoneuvostossa. Komissiolla on tarkkailija-asema. KOK huolehtii yksikön rahoituksesta ensimmäisten kahden vuoden ajan.

Yhteisö voi näin ollen komission ehdotuksesta päättää virallisesti täysimääräisestä osallistumisestaan yksikön toimintaan ja sen rahoitukseen. Komission pitäisi tätä silmällä pitäen pystyä aloittamaan ehdotuksen laatiminen parlamentille ja ministerineuvostolle, jotta yhteisön osallistuminen yksikön toimintaan saataisiin virallistettua. Ehdotukseen olisi sisällyttävä talousarvioennuste hallintoneuvostossa edustettuina olevien viranomaisten tekemien rahoitussitoumusten noudattamiseksi. Näitä sitoumuksia aletaan soveltaa 1. tammikuuta 2002 alkaen. Olympialiike odottaa yhteisön vastausta 30. kesäkuuta 2001 mennessä.

6. YHTEISÖN VÄLINEIDEN HYÖDYNTÄMINEN

Kolmas osa yhteisön toimintaa dopingin torjunnan alalla on yhteisön välineiden hyödyntäminen. Tällä alalla voidaan kuvitella toteutettavan kahdentyypisiä toimia. Sääntelytoimenpiteiden koordinoitua voidaan parantaa ja lisäksi voidaan paremmin hyödyntää sellaisia yhteisön ohjelmia, joilla on mahdollista tukea myönteisiä toimia dopingin torjunnassa koko Euroopan laajuisesti.

Euroopassa järjestettiin 77 maailmanmestaruuskilpailua ja 102 Euroopan mestaruuskilpailua vuonna 1999⁶. Seurojen eurooppalaisten kilpailujen ja niiden osanottajien määrä kasvaa myös joka vuosi. Tämä merkitsee sitä, että maasta toiseen liikkuu urheilijoita, joista useimmat ovat ammattilaisia ja jotka haluavat tietää tarkkaan dopingiin liittyvät säännöt ja mahdollisesta sääntöjen rikkomisesta aiheutuvat seuraukset.

Tämän vuoksi on syytä huolehtia siitä, että urheilua ohjataan Euroopassa säännöillä, jotka eivät muodosta estettä vapaalle liikkuvuudelle ja erityisesti ammattilaisurheilijoiden palvelujen tarjoamisen vapaudelle Euroopan unionissa.

Jotta dopingia vastaan nykyään toteutettavat toimet olisivat kestäviä ja tehokkaita, on ehdottomasti pyrittävä varmistamaan, että eri toimijoiden omilla vastualueillaan toteuttamat toimet saadaan koordinoitua ja että niillä saadaan luotua todellista yhteisvaikutusta. Näitä eri toimijoita ovat urheilupiirit, valtiot, kansainväliset järjestöt, Euroopan unioni ja maailmanlaajuinen antidopingyksikkö.

Kullakin toimijalla on ratkaiseva rooli. Yhteisön tasolla on saatava Euroopan unionin toimintavälineet mukaan dopingin torjuntaan. Dopingin torjuntaa voidaan edistää useiden yhteisön politiikan osa-alueiden ja välineiden avulla. Tältä pohjalta toteutettavat toimet mahdollistavat koordinoinnin muiden dopingin torjuntaan

⁶ Euroopan olympiakomiteoiden pääsihteeristön raportti Prahan yleiskokouksessa 12.–13. marraskuuta 1999.

osallistuvien toimijoiden eli maailmanlaajuisen antidopingyksikön, kansallisten viranomaisten ja urheilupiirien kanssa. Tavoitteena on erityisesti

- korostaa dopingaineita, niiden havaitsemismenetelmiä, dopingin terveysvaikutuksia ja dopingia sosioekonomisena ilmiönä käsittelevää tutkimusta
- ottaa koulutusta, ammatillista koulutusta ja nuorisoa koskevat ohjelmat käyttöön dopingiin liittyvän tiedottamisen, kasvatuksen ja valistamisen sekä ehkäisyn alalla
- käyttää täysimääräisesti hyväksi poliisi- ja oikeusalan yhteistyöohjelmien tarjoamia mahdollisuuksia
- vahvistaa lääkkeitä koskevaa tiedotusta
- kehittää kansanterveyspolitiikkaan liittyviä toimia.

Kaikissa näissä toimissa olisi mahdollisuuksien mukaan hyödynnettävä käytettävissä olevia yhteisön välineitä liitteen 1 mukaisesti.

Päätelmät

Eurooppa on aina ollut liikkeelle paneva voima kansainvälisessä urheilussa. Suurin määrä urheilutapahtumia vuodessa järjestetään juuri Euroopan unionin maissa. Unionilla on tämän vuoksi erityisvelvollisuus torjua dopingia, joka uhkaa vakavasti urheilun kehittymistä ja sen uskottavuutta. Tämä johtuu siitä, että kyseinen ilmiö *"vaarantaa urheilijoiden terveyden, vääristää kilpailuja, pilaa urheilun kuvaa erityisesti nuorten silmissä ja on kolaus urheilun eettiselle ulottuvuudelle"*, kuten Euroopan parlamentti korosti päätöslauselmassaan⁷.

Yhteisön toiminnalla on vahvistettava ja tehostettava kansallisten viranomaisten ja urheilujärjestöjen toimia. Toiminnalla on saatava yhteisön toimintavälineet dopingin torjunnan käyttöön. Ehdottamallaan tukisuunnitelmalla komissio vastaa Euroopan neuvoston, Euroopan parlamentin ja alueiden komitean esittämiin kehotuksiin. Jatkuvuuden varmistamiseksi komissio julkaisee joka toinen vuosi raportin yhteisön ja jäsenvaltioiden toimien tuloksista ja dopinginkäytäntöjen kehityksestä.

Komissio pyrkii toteuttamaan kaikki nämä toimet yhteistyössä Euroopan neuvoston kanssa. Komissio suunnittelee perustamissopimuksen 300 artiklan perusteella suosituksen esittämistä neuvostolle yhteisön mahdollisesta liittymisestä dopingin vastaiseen yleissopimukseen⁸.

Komissio aikoo lisäksi toimia tiiviissä yhteistyössä muiden torjuntaan osallistuvien kansainvälisten yhteistyötahojen kanssa.

Komissio ottaa huomioon etiikkaa käsittelevän eurooppalaisen ryhmän lausunnon dopingin torjunnasta ja vahvistaa halukkuutensa osaltaan vaikuttaa maailmanlaajuisen antidopingyksikön työn onnistumiseen ja panna täytäntöön dopingin torjumista koskeva yhteisön tukisuunnitelma.

Komissio pyrkii tällä tiedonannolla vastaamaan muiden toimielinten pyyntöihin. Komissio pyrkii myös vastaamaan kansalaisten odotuksiin, sillä urheilulla on kiistatta huomattava merkitys yhteiskunnassa. Euroopalla on perinteisesti merkittävä asema kansainvälisessä urheilussa. Eurooppa on myös ollut edelläkävijänä dopingin torjunnassa. Yhteisön toiminnan on vahvistettava ja tuettava tätä dopingin torjuntaa, jotta urheilu saisi takaisin todellisen eettisen luonteensa ja jotta se edistäisi niitä arvoja, joita siihen liittyy sosiaalisen integraation, terveyden parantamisen ja elämään koulumisen välineenä.

⁷

Ibid. 2.

⁸

Ibid. 4.

Liite 1

19.11.1999

**URHEILUDOPINGIN TORJUNTAAN KÄYTETTÄVISSÄ
OLEVAT YHTEISÖN VÄLINEET**

Jotta dopingia vastaan nykyään toteutettavat toimet olisivat kestäviä ja tehokkaita, on ehdottomasti pyrittävä varmistamaan, että eri toimijoiden omilla vastuualueillaan toteuttamat toimet saadaan koordinoitua ja että niillä saadaan luotua yhteisvaikutusta. Näitä eri toimijoita ovat urheilupiirit, valtiot, kansainväliset järjestöt, Euroopan unioni ja maailmanlaajuinen antidopingyksikkö.

Kullakin toimijalla on ratkaiseva rooli. Yhteisön tasolla on tärkeää saada Euroopan unionin toimintavälineet mukaan dopingin torjuntaan. Esimerkiksi komission tiedonannossa neuvostolle, Euroopan parlamentille, talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle huumausaineiden torjuntaa koskevasta Euroopan unionin toimintasuunnitelmasta (2000–2004)¹ mainitaan dopingaineet ongelmana, jota on torjuttava. Dopingin torjuntaa voidaan edistää useiden yhteisön politiikan osa-alueiden ja välineiden avulla. Tavoitteena on erityisesti

1. DOPINGAINEISIIN, NIIDEN HAVAITSEMISMENETELMIIN JA DOPINGIN TERVEYSVAIKUTUKSIIN LIITTYVÄN TUTKIMUKSEN KOROSTAMINEN

Yhteisön tutkimustoimilla on jo useiden vuosien ajan aktiivisesti edistetty urheiludopingin torjuntaa. Puiteohjelmalla² mahdollistetaan sekä unionin alueen toimivaltaisten tutkimuselinten yhteistoiminta että yhteistyö maailman muiden alueiden kanssa tieteellisten ja teknisten yhteistyösopimusten pohjalta.

- Tutkimustoiminnalla on ratkaiseva rooli dopingin torjunnassa, sillä
 - doping on tärkeä sosioekonominen ilmiö, joka koskettaa lukuisia ammattilais- ja amatööriurheilijoita
 - tehtyjen päätösten ja suunnitelmien sekä sääntöjen rikkojille määrättyjen rangaistusten uskottavuus riippuu havaitsemismenetelmän luotettavuudesta (näytteiden otosta tulosten raportointiin)
 - nykyaikaiset dopingmenetelmät kehittyvät jatkuvasti ja käyttävät hyväkseen lääketieteessä ja farmakologiassa tapahtunutta edistymistä
 - dopingaineiden käytön aiheuttamia terveysvaaroja tunnetaan vieläkin huonosti.
- Parannukset ovat tarpeen. Dopingin tieteelliset kriteerit ja dopingin valvontajärjestelmät vaihtelevat maasta toiseen, ja dopingaineita koskeva tutkimustyö etenee eri tahtiin. Tämä moninaisuus ei voi hillitä – ja joskus se jopa helpottaa – dopingaineiden käyttöä. Tämä sosioekonominen ilmiö kehittyy jatkuvasti, joten urheilun perinteiset sääntelyrakenteet eivät voi enää toimia nykytilanteeseen sopimattomien tieteellisten välineiden varassa. Rakenteellisten uudistusten lisäksi unionin tasolla paremmin kohdennettu ja koordinoitu tutkimustoiminta lisää dopingin torjunnan johdonmukaisuutta ja tehostaa sitä.

¹ KOM/99/239.

² Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 182/1999/EY, tehty 22 päivänä joulukuuta 1998, Euroopan yhteisön tutkimusta, teknologista kehittämistä ja esittelyä tarkoittavia toimia koskevasta viidennestä puiteohjelmasta (1998–2002).

- Kaksi viidennen puiteohjelman kohtaa liittyy erityisesti dopingin torjuntaan: "kilpailukykyinen ja kestävä kasvu" sekä "elämänlaatu". Toiminnassa keskitytään seuraaviin kolmeen keskeiseen seikkaan:
 - i) menetelmien ja välineiden kehittäminen kriittisten aineiden havaitsemiseksi ja mittaamiseksi
 - ii) yhteistyön kehittäminen dopingaineita tutkivien laboratorioiden välillä ja niiden teknikoiden kouluttaminen
 - iii) ihmisiin kohdistuvien dopingin pitkäaikaisvaikutusten tunteminen.
- Tiettyjä toimintasuunnitelmia on syytä kehittää edelleen. Kansainvälinen Olympiakomitea (KOK) onkin erään yhteisön tutkimusprojektin yhteydessä määrittänyt ne tutkimuksen painopistealat, jotka on otettava huomioon viidennessä puiteohjelmassa. Ne liittyvät peruslääketieteeseen ja mittaustekniikoiden kehittämiseen³:

*Lääketieteellinen ja fysiologinen tutkimus
(elämänlaatua koskeva ohjelma):*

- tieteellisen perustan vahvistaminen, jotta voidaan analysoida dopingaineiden aiheuttamia terveysriskejä, sosioekonomiset ja psykologiset näkökohdat mukaan luettuina
- dopingaineiden käyttöön liittyvien ehkäisy- ja valvontamenetelmien kehittäminen
- tiettyjen aineiden aiheuttamat fysiologiset muutokset, jotka helpottavat näiden aineiden havaitsemista; tiettyjen veren parametrien (merkkiaineet) muutokset ja dopingin määritelmän muuttaminen, jotta mahdollistetaan parametrien käyttö
- lääkeaineiden mahdollisten dopingvaikutusten toteaminen yhteistyössä lääketeollisuuden kanssa (dopingin tieteellinen valvonta).

*Mittausmenetelmiin liittyvä tutkimus
(kilpailukykyistä ja kestävä kasvua koskeva ohjelma):*

- uudet mittaus- ja havaitsemismenetelmät ja -välineet kiellettyjen aineiden nopeampien, luotettavampien ja edullisempien tutkimusten tekemiseksi
- laadunvalvontavälineiden ja vertailuaineiden käyttö dopingaineita tutkivissa laboratorioissa
- näytteiden tunnistus- ja suojausjärjestelmät
- liikkuva laboratorio ja yhteensopivat välineet
- analyttiset tietokannat, joissa kuvaus aineista.

³ Euroopan komissio, tutkimuksen pääosasto – standardeja, mittauksia ja kokeita koskeva ohjelma "Dopingin vastaisen toiminnan menetelmien ja toimenpiteiden yhdenmukaistaminen (HARDOP)", Projektin SMT4-1998-6530 loppuraportti.

- Lisäksi tutkimusinfrastruktuurin tukeminen (viidennen puiteohjelman kolmas aihepiiri "kilpailukykyinen ja kestävä kasvu") auttaisi luomaan dopingin torjunnasta vastaaville laboratorioille ja laitoksille riittävät säännöt ja normit, jotka eri maiden poliisi- ja oikeusviranomaiset voisivat tunnustaa. Kun laboratorioiden tieteellinen ja tekninen uskottavuus lisääntyisi, ne voisivat tehdä yhteistyötä muiden tahojen kanssa (farmasia-ala, poliisi, tulli jne.). Näillä toimilla on erityisesti seuraavat tavoitteet:
 - auttaa dopingaineita tutkivia laboratorioita saamaan hyväksyntä ISO 17025 -standardin tai ISO 9001 -sertifikaatin muodossa
 - tukea laboratorioiden teknisen ja hallintohenkilöstön sekä näytteiden kerääjien koulutusta, jotta heidät voitaisiin akkreditoida; tavoitteena valtioiden rajat ylittävä valvonta ja monialaiset tutkimusryhmät
 - kehittää ja järjestää korkealuokkainen liikkuvien näytteenotto- ja valvontayksiköiden järjestelmä
 - kehittää laboratorioiden välisiä testausjärjestelmiä, jotka ovat jäljitettävyyttä koskevien vaatimusten mukaiset
 - luoda aine- ja vertailuainepankit.

Tutkimusta, teknologista kehittämistä ja esittelyä tarkoittavia toimia koskevaan viidennen puiteohjelmaan (1998–2002) voi sisältyä myös tutkimusta, jossa käsitellään dopingiin liittyviä psykologisia ja sosioekonomisia tekijöitä ammattilais- ja amatööriurheilijoiden keskuudessa. Tätä tutkimusta voidaan tehdä elämänlaatua ja luonnonvarojen hoitamista koskevaan aihepiiriin kuuluvan kansanterveys- ja hoitojärjestelmiin liittyvän tutkimuksen yhteydessä.

2. KOULUTUSTA, AMMATILLISTA KOULUTUSTA JA NUORISOA KOSKEVIEN OHJELMIEN OTTAMINEN KÄYTTÖÖN DOPINGIIN LIITTYVÄN TIEDOTTAMISEN, KASVATUKSEN JA VALISTAMISEN SEKÄ EHKÄISYN ALALLA

Nuorisoa, koulutusta ja ammatillista koulutusta koskevat yhteisön ohjelmat voivat merkittävästi edistää dopingin torjuntaa erityisesti valistamisen, kasvatuksen, ennaltaehkäisyn ja tiedotuksen alalla. Kyse on lähinnä Leonardo- ja Sokrates-ohjelmista sekä tulevasta nuorisoa koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta. Vaikkei dopingin torjunta olekaan näiden ohjelmien ensisijainen tavoite, niillä voi välillisesti olla huomattava vaikutus dopingin torjuntaan. Projekteissa on tietenkin otettava huomioon ohjelmien tavoitteet ja vaatimukset.

Sokrates-ohjelmalla⁴, joka on koulutusalan yhteistyötä käsittelevä Euroopan unionin toimintaohjelma, pyritään edistämään valtioiden rajat ylittävää yhteistyötä ja parantamaan koulutuksen laatua kansainvälisten yhteistyökumppanuushankkeiden

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 819/95/EY, tehty 14 päivänä maaliskuuta 1995, yhteisön Sokrates-toimintaohjelmasta – EYVL L 87, 20.4.1995, s. 10.
Neuvoston 21 päivänä joulukuuta 1998 vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 6/1999 Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o .../1999 tekemiseksi yhteisön koulutusalan Sokrates-toimintaohjelman toisesta vaiheesta – EYVL C 49, 22.2.1999, s. 42–64.

avulla. Leonardo-ohjelma⁵ on ammatillisen koulutuksen toteuttamista käsittelevä Euroopan unionin toimintaohjelma. Yhteisön *tuleva* Nuoriso-toimintaohjelma⁶ koskee nuorisoalan yhteistyöpolitiikkaa, johon kuuluvat Nuorten eurooppalainen vapaaehtoistyö sekä nuorisovaihto yhteisössä ja yhteisön ulkopuolisten maiden kanssa.

Nämä kolme ohjelmaa voivat yleisiin tavoitteisiin pyrkiessään samalla myös kohtalaisessa määrin edistää dopingin torjuntaa. Yhteisön Nuoriso-toimintaohjelma on tästä hyvä esimerkki. Ohjelmalla on seuraavat tavoitteet:

- a) tuetaan nuorten aktiivista osallistumista Euroopan rakentamiseen siten, että he osallistuvat vaihtotoimintaan
- b) vahvistetaan nuorten yhteisvastuullisuutta laajamittaisemmalla osallistumisella valtioiden rajat ylittävään yhdyskuntapalveluun
- c) edistetään nuorten aloitteellisuutta, yrittäjyyttä ja luovuutta, jotta he voivat osallistua aktiivisesti yhteiskunnan toimintaan
- d) lujitetaan nuorisoalan yhteistyötä edistämällä hyvien toimintatapojen vaihtoa, nuorisotyöntekijöiden ja -johtajien koulutusta ja innovatiivisten toimien kehittämistä yhteisössä.

Ohjelmalla edistetään myös muiden yhteisön politiikan osa-alueiden tavoitteiden toteuttamista.

Ohjelman tavoitteisiin pyritään seuraavien viiden toimen avulla:

- Nuorten Eurooppa: nuorisovaihto yhteisössä ja yhteisön ulkopuolisten maiden kanssa
- Nuorten eurooppalainen vapaaehtoistyö: nuorten eurooppalainen vapaaehtoistyö yhteisössä ja yhteisön ulkopuolisten maiden kanssa
- Nuorisoaloitteet
- Yhteistoimet
- Tukitoimet: nuorisopolitiikan toimijoiden koulutus ja yhteistyö, nuorille tiedottaminen ja nuorisotutkimukset, tukitoimet.

Dopingin torjunta voidaan nivoa mukaan näihin toimiin. Nuorisotyöntekijöiden ja -johtajien koulutuksella, nuorten urheilijoiden vaihdolla, nuorisoaloitteilla jne. voidaan tukea dopingin torjuntaan liittyvien toimien kehittämistä kasvatuksen,

⁵ Neuvoston päätös 94/819/EY, tehty 6 päivänä joulukuuta 1994, toimintaohjelmasta Euroopan yhteisön ammatillista koulutusta koskevan politiikan toteuttamiseksi – EYVL L 340, 29.12.1994, s. 8–24. Neuvoston päätös, tehty 26 päivänä huhtikuuta 1999, yhteisön ammatillista koulutusta koskevasta Leonardo da Vinci -toimintaohjelmasta – EYVL L 146, 11.6.1999, s. 33–47.

⁶ Neuvoston 28 päivänä kesäkuuta 1999 vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 22/1999 Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o/1999/EY tekemiseksi yhteisön Nuoriso-toimintaohjelmasta – EYVL C 210, 22.7.1999, s.1–13.

koulutuksen, tiedotuksen, valistuksen ja ehkäisyn keinoin. On sanomattakin selvää, että nuoriso-ohjelma voi Leonardo- ja Sokrates-ohjelmien tavoin vaikuttaa dopingin torjuntaan ainoastaan välillisesti, ja tämä vaikutus riippuu olennaisesti siitä, saadaanko urheilusta kiinnostuneet nuoret osallistumaan entistä enemmän uuden ohjelman tavoitteita ja vaatimuksia vastaaviin epävirallisiin koulutushankkeisiin. Tämä nuorten osallistuminen on mahdollista vain, jos urheilujärjestöt ovat laajemmin mukana ohjelmien toiminnassa.

Koulutuksen ja kulttuurin pääosasto järjestää näiden ohjelmien ulkopuolella kaikille urheilijoille suunnatun tiedotus- ja valistuskampanjan.

Lisäksi komissio, hyödyntämällä läheisiä suhteitaan urheilupiireihin ja urheilusta vastaaviin viranomaisiin, aikoo erityisesti

- edistää tiedonvaihtoa urheilusta vastaavien tahojen välillä ja tehdä hyviä toimintatapoja tunnetuiksi
- edistää lainsäädäntöjen lähentämistä ja täytäntöönpanoa, urheiluliittojen säännöt ja käytänteet mukaan luettuina. Komissio ottaa tässä toiminnassaan huomioon eri osapuolten, valtioiden ja urheilupiirien, toimivaltuudet. Tässä yhteydessä perustetaan jäsenvaltioiden ja urheilupiirien edustajista muodostuva dopingin torjuntaa käsittelevä seurantaryhmä arvioimaan säännöllisesti edistymistä ja edistämään tiedonvaihtoa.

Maailmanlaajuisella antidopingyksiköllä on keskeinen rooli näiden tavoitteiden saavuttamisessa.

3. POLIISI- JA OIKEUSALAN YHTEISTYÖOHJELMIEN TARJOAMIEN MAHDOLLISUUKSIEN KÄYTTÄMINEN TÄYSIMÄÄRÄISESTI HYVÄKSI

Dopingin torjunta Euroopan unionissa edellyttää yhteistyön lisäämistä poliisi- ja oikeusalalla sekä poliisin, tullin ja muiden rikosten torjunnasta vastaavien viranomaisten välillä ja lisäksi oikeusalalla toimivien kesken. Oisin-⁷ (rikosten torjunnasta vastaavien viranomaisten välistä henkilöstövaihtoa ja koulutusta sekä näiden viranomaisten välistä yhteistyötä koskeva yhteinen ohjelma) ja Grotius-⁸ (oikeusalalla toimivien tuki- ja vaihto-ohjelma) -ohjelmien ja niiden jatkoksi mahdollisesti tehtävien ohjelmien puitteissa voidaan järjestää erityiskoulutusta, valistusta ja tiedonvaihdon parantamista, vaihto- ja harjoitteluohjelmia sekä tapaamisia.

⁷ Yhteinen toiminta 97/12/YOS, 20 päivältä joulukuuta 1996, jonka neuvosto on hyväksynyt Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.3 artiklan perusteella rikosten torjunnasta vastaavien viranomaisten välistä henkilöstönvaihtoa ja koulutusta sekä näiden viranomaisten välistä yhteistyötä koskevasta yhteisestä ohjelmasta (Oisin) – EYVL L 7, 10.1.1997, s.5–8.

⁸ Yhteinen toiminta 96/636/YOS, 28 päivältä lokakuuta 1996, jonka neuvosto on hyväksynyt Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.3 artiklan perusteella oikeusalalla toimivien tuki- ja vaihto-ohjelmasta (Grotius) – EYVL L 287, 8.11.1996, s.3–6.

4. LÄÄKKEITÄ KOSKEVAN TIEDOTUKSEN VAHVISTAMINEN

KOK:n laatima luettelo kielletyistä aineista kuuluu kiinteästi Euroopan neuvoston tekemään dopingin vastaiseen yleissopimukseen⁹. Tiedot erikoislääkkeet sisältävät tähän luetteloon kuuluvia aineita.

Yhteisössä säädetään 31. maaliskuuta 1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/27/ETY¹⁰ ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden merkinnöistä ja pakkausselosteista. Jotkin jäsenvaltiot ilmoittavat tiettyjen erikoislääkkeiden pakkausselosteissa, että kyseinen erikoislääke sisältää sellaista vaikuttavaa ainetta, joka voi näkyä positiivisena dopingtesteissä.

Direktiivissä tarjotaan tämä mahdollisuus siten, että siinä säädetään erityisvaroituksesta, jos se on tarpeen asianomaisen lääkkeen osalta. Kaikki jäsenvaltiot eivät kuitenkaan ole käyttäneet tätä mahdollisuutta.

Saman direktiivin 12 artiklassa säädetään, että komissio voi tarvittaessa julkaista ohjeet, jotka koskevat tiettyjen erityisvaroitusten muotoilemista tiettyjä lääkeryhmiä varten.

Jotta kiellettyjä aineita sisältäviä erikoislääkkeitä koskevaa tiedotusta voitaisiin tehostaa, komissio ehdottaa neuvottelujen aloittamista jäsenvaltioiden kanssa tästä aiheesta erityisesti farmasian komitean tulevista kokouksista.

5. KANSANTERVEYSPOLITIikkaan LIITTYVIEN TOIMIEN KEHITTÄMINEN

Dopingilmiön viimeaikainen mittava leviäminen on tehnyt siitä myös kansanterveysongelman. Perustamissopimuksen 152 artikla antaa tässä yhteydessä mahdollisuuden koordinoita tehokkaammin urheiludopingin torjuntaan tähtäävää politiikkaa. Komissio aikookin tehdä perustamissopimuksen 152 artiklan nojalla ehdotuksen neuvoston suositukseksi dopingin ehkäisemisestä erityisesti amatööriurheilussa.

Suosituksen päätavoitteena on varmistaa terveyden korkeatasoinen suojele ehkäisemällä dopingia urheilijoiden ja erityisesti amatööriurheilijoiden parissa. Jotta tässä onnistuttaisiin, jäsenvaltiot olisi saatava edistämään urheilua terveellisenä elämäntyylinä ja valistamaan sen tuomista hyödyistä ja dopingin vaikutuksista terveyteen ja urheilun eettiseen puoleen.

Suositus ehdotuksessa edellytetään, että jäsenvaltiot helpottaakseen ja edistääkseen urheilua, johon ei kuulu dopingaineiden käyttö,

- a) lisäävät valmentajien tietoisuutta asiasta, kouluttavat heitä kehittämään ennaltaehkäisytaitoja ja varmistavat ennaltaehkäisyyn liittyvien välineiden saatavuuden

⁹ Euroopan neuvosto – eurooppalaiset sopimukset – STE nro 135.

¹⁰ EYVL L 113, 30.4.1992, s. 8–12.

- b) sisällyttävät dopingin ehkäisyn terveyden ammattilaisten perus- ja täydennyskoulutukseen ja antavat heille tarvittavat resurssit ehkäisytoiminnan kehittämiseksi
- c) edistävät urheiluseurojen, koulujen, yliopistojen, kuntien ja terveyskeskusten kehittämistä ehkäisyohjelmia
- d) edistävät urheilijoiden aktiivista osallistumista ikätovereiden kautta tapahtuvan valistustyön avulla ja keskittävät päähuomion urheilujoukkueeseen
- e) tiedottavat vanhemmille dopingin käytön vaaroista ja kannustavat heitä välittämään lapsilleen hyvää terveyttä, reilua peliä ja joukkuehenkeä koskevat perusarvot
- f) liittävät dopingin ehkäisyn tarvittaessa osaksi huumeriippuvuuden ehkäisyä ja terveysvalistusohjelmia
- g) toteuttavat tarvittavia toimenpiteitä liiallisen harjoittelun ja liian monien kilpailujen välttämiseksi, jotta urheilijoille jäisi tarpeeksi lepoaikaa eikä syntyisi tarvetta käyttää dopingaineita.

Lisätäkseen urheilijoiden dopingtietoisuutta ja parantaakseen asianmukaista ennaltaehkäisyä jäsenvaltioita pyydetään lisäksi edistämään ja tarkistamaan alan tutkimustoimintaa omien kansallisten tutkimusohjelmien yhteydessä ottaen huomioon tutkimusta koskevat yhteisön ja kansainväliset suositukset ja toimet.

Jäsenvaltioiden on edistääkseen johdonmukaisen dopingehkäisyn kehittämistä urheilijoiden keskuudessa laadittava raportteja tämän suosituksen soveltamisalalla toteuttamiensa toimenpiteiden hyväksymisestä ja toteuttamisesta ja ilmoitettava toimenpiteistään komissiolle kolmen vuoden kuluttua suosituksen antamisesta. Niiden on tällöin osoitettava, miten suositus on otettu huomioon näissä jäsenvaltioiden toimenpiteissä.

Suosituksessa kehoitetaan komissiota

- laatimaan raportti dopingin epidemiologisesta levinneisyydestä urheilijoiden keskuudessa koko yhteisön alueella sekä dopingaineiden käytön syistä
- edistämään tutkimusta, jossa käsitellään urheiludopingin ehkäisyyn tähtäävien strategioiden ja ohjelmien tehoa ja vaikutusta
- laatimaan ohjeita ehkäisyohjelmien ja -strategioiden suunnittelemiseksi, toteuttamiseksi ja arvioimiseksi
- tukemaan ja koordinoimaan ehkäisyohjelmiin ja -toimiin liittyvää vaihtoa terveys- ja urheilualan edustajien ja -keskusten välillä jäsenvaltioissa
- tarkkailemaan tämän suosituksen alaan kuuluvia asioita suosituksen tarkistusta ja ajan tasalle saattamista silmällä pitäen ja laatimaan raportti viiden vuoden kuluessa ottaen huomioon jäsenvaltioiden raportit ja tuoreimmat tieteelliset tiedot ja ohjeet.

Piakkoin esitettävä uusi kansanterveysalan puitetoimintasuunnitelma tarjoaa kolmella päätoimintalohkollaan mahdollisuuksia keskittyä dopingin vastaisiin toimiin.

Huumausaineiden väärinkäytön ehkäisemistä koskeva yhteisön toimintaohjelma ja terveyden edistämistä, terveydestä tiedottamista, terveystietokasvatusta ja -koulutusta koskeva yhteisön toimintaohjelma ovat jo auttaneet torjumaan huumeriippuvuutta. Tämä on tapahtunut erityisesti edistämällä jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä, tukemalla niiden toimintaa ja edistämällä niiden politiikan ja ohjelmien koordinoitua. Molemmilla ohjelmilla voidaan tulevaisuudessa auttaa parantamaan erityisesti nuorille suunnattua dopingaineiden käytön ehkäisyyn tähtäävää ja siihen liittyviä riskejä käsittelevää tiedotusta, valistusta ja kasvatusta.

**LUONNONTIETEIDEN JA UUSIEN TEKNOLOGIOIDEN ETIIKKAÄ KÄSITTELEVÄN
EUROOPPALAISEN TYÖRYHMÄN (GEE) LAUSUNTO URHEILUDOPINGIN TORJUNTAAN
LIITTYVISTÄ EETTISISTÄ NÄKÖKOHDISTA**

Opinion of the European Group on Ethics
in Science and New Technologies (EGE)
on the « Ethical Aspects arising from Doping in Sport »

Chairperson's note : This Opinion is submitted at the present time because of its topical nature. In addition, in a few weeks time, we shall be making available materials which presents the overall context of doping in sport and the related ethical debate.

The European Group on Ethics in Science and New Technologies (EGE),

Having regard to the request for an Opinion by the European Commission of 22 April 1999 on doping in sport,

Having regard to the Treaty on European Community, and in particular its Title XIII and Article 152 on public health and its Title III and Article 39 on free movement of persons, services and capital,

Having regard to the Treaty on European Union, and in particular its declaration on sport adopted by the Conference,

Having regard to the Council Directive 89/391/EEC of 12 June 1989 on the introduction of measures to encourage improvements in the safety and health of workers at work,

Having regard to the Council Directive 94/33/EC of 22 June 1994 on the protection of young people at work,

Having regard to the Presidency conclusions of the December 1998 Vienna Council on doping in sport,

Having regard to the Resolution of the Council and of the Representatives of the Governments of the Member States of 3 December 1990 on Community action to combat the use of drugs, including the abuse of medicinal products, particularly in sport,

Having regard to the Declaration by the Council and the Ministers for Health of the Member States, meeting within the Council of 4 June 1991 on action to combat the use of drugs, including the abuse of medicinal products, in sport,

Having regard to the Resolution of the Council and of the Representatives of the Governments of the Member States on a code of conduct against doping in sport adopted in 1992,

Having regard to the European Parliament Resolution of 17 December 1998 on urgent measures to be taken against doping in sport,

Having regard to the European Parliament Resolution of 13 April 1999 on criminal procedures in the European Union,

Having regard to the Final declaration of the informal meeting of Ministers in January 1999 in Bad Godesberg,

Having regard to the Council Presidency conclusions of the informal meeting of the Sport Ministers on 31 May to 2 June 1999 in Paderborn,

Having regard to the Commission staff working paper “The development and prospects for Community action in the field of sport” of 29 September 1998

Having regard to the European Commission “non paper” “The fight against doping in sport : options for European Union action” of 12 January 1999,

Having regard to the DG X (Information, Communication, Culture, Audiovisual) consultation document “The European model of sport” of November 1998,

Having regard to national regulations and opinions expressed by national ethical bodies within the European Union on doping in sport,

Having regard to the Council of Europe Anti-doping Convention adopted on 16 November 1989 and to the further extensive work deriving from it,

Having regard to the Council of Europe’s European Charter on Sport of 24 September 1992 and its Recommendation R(92)14 on the Code of Sporting Ethics, the purpose of which is to ensure that safe and healthy sport, accessible to all, is practised at all levels,

Having regard to the United Nations Convention on the Rights of the Child adopted by the General Assembly on 20 November 1989,

Having regard to the Universal Declaration on the Human Genome and Human Rights adopted by the General Conference of UNESCO on 11 November 1997,

Having regard to the Lausanne declaration on doping in sport adopted by the World Conference on Doping in Sport on 4 February 1999,

Having regard to the hearing held on 21 September 1999 by the EGE, with experts, representatives of the European Institutions and of interest groups (health, sport federations, industry, religions),

Having heard the rapporteurs.

THE CONTEXT OF MODERN SPORT

2.1 Transformation of sporting activities and the values in sport

There is an urgent need for policy to take into account the profound change that has taken place in sport in this century due to the influences of growing economic interests and of the mass media on an increasingly global scale. These influences have accelerated medical and technological developments in sport and related industries as well as increased the pressure put on the sports person. As a result, all action concerning doping must take into consideration, in accordance with this change, the realisation that today performance and victory prevail over competition and participation.

The Group thus intends to stress the tension that exists between anti doping measures and an unlimited demand for enhanced performance.

DEFINITIONS

2.2 Scope of the Opinion

This Opinion applies directly to professional or semi-professional competitive sport. It may apply to amateur sport, as the frontier between amateur and professional sport today is becoming increasingly blurred. The Opinion applies only indirectly to “sport for all” (or recreational sport).

2.3 Defining doping in sport

For the purpose of this Opinion, the Group proposes to define doping as «the use of substances, dosages or methods with the intention of enhancing sporting performance, which are banned mainly because they may have a harmful effect on sportsmen/women’s health and which may compromise the generally accepted conditions of fair play».

ETHICAL APPROACH

2.4 Ethical approach to doping in sport

The demands that society places on sport cannot be reduced merely to seeking high performance and economic financial gain for sportsmen/women, sport associations and the media. Sporting activities, even professional and semi-professional sport, relate to ethical values, in particular, fair play. Sporting activities are also based on a social compact, justifying the idea that sport is regarded as socially meaningful, valuable and as a cultural good.

2.5 Fundamental European ethical principles in the fight against doping.

All measures taken at EU level should seek to prevent and to combat doping, as well as to promote the health of sportsmen/women, and should take into consideration several ethical principles which are central to the fight against doping. These include:

- protection of health and safety of citizens, which includes sportsmen/women;

- integrity and transparency, which requires guaranteeing the honesty of sports events and the outlawing of cheating;
- protection of vulnerable persons, especially children;
- dignity of the sportspersons and freedom from exploitation.

2.6 Rights and obligations of sportsmen/women

The rights and obligations of sportsmen/women, which are important in the context of an ethical approach to doping in sport, relate mainly to the following:

- autonomy which implies that the sportsman/woman can make use of his/her body freely;
- information about what kind of substances, methods and risks are involved;
- competition under fair conditions, based on equality of access to competition;
- protection from any kind of exploitation linked to economic interests which could seriously limit the autonomy of the sportsman/woman;
- participation in the implementation of ethical rules in sport;
- participation in decision-making processes in the various sports concerned, with the aim of informing the sportsmen/women about risks, advantages, forms of medicalization and how rules are defined with regard to controls and sanctions.

2.7 Shared responsibilities and obligations of sports associations and sportsmen/women

Certain obligations are associated with the rights linked to sporting activities. Such obligations include fair competition which means respect for the rules set down. Fairness not only demands that all sportsmen/women understand and respect such mutually recognized rules, but also requires that the sports associations (regional, national, european, international federations as well as clubs) create conditions which ensure that the sportsmen/women are able to respect those rules.

The sports associations at all levels, including International Federations (IFs) and the International Olympic Committee (IOC), should actively promote sports ethics given their global power and their financial resources. They must provide sportsmen/women with information on what kind of substances, methods and risks are involved with a particular sporting activity.

The right that sportsmen/women have to this information, and the duty of both parties to adhere to anti-doping rules, should be laid down in their contracts. Both parties should be liable to sanctions.

HEALTH ISSUES AND MEDICAL ETHICS

2.8 Sports medicine and ethics

The application of medicine in sports implies specific responsibilities for those who are involved (doctors, trainers, masseurs, psychologists, pharmacists, etc.) in that they exercise considerable influence on the sportsman/woman.

Even if it is generally accepted that the sports physician does not have a solely preventive and/or therapeutic function, because he/she follows the sportsman/woman's training, he/she nevertheless must scrupulously respect the ethical principles of his/her profession and specifically the preservation of the sportsman/woman's health.

Even in the EU member states where sports medicine is not recognised as a speciality, as it is in four EU countries (Austria, Finland, Italy, Portugal), the EU should contribute towards further training courses in sports medicine and in general medical education.

The EU should also encourage the Member States, including financially, to organize campaigns **to raise awareness in educational institutions about the problems of health and medicine in sport.**

Moreover, it is important that the EU encourages consultation between all parties involved, especially organisations of medical practitioners directly associated with the sports movement, with the aim of promoting **the drafting of a code of good practice in sports medicine.**

2.9 Doping prevention and healthcare surveillance

The fight against doping cannot be limited to being repressive and can only be successful if all parties involved are interested and make every effort possible to combat doping and promote health in sport. This is the most desirable solution, considering the difficulties faced by previous attempts by the sports movements to prevent and to control doping.

Consequently, the main focus should be on the sportsman/woman's health and on guaranteeing consistent overall medical care. In this context, the Group recommends the setting up of **a service of specialized medical, psychological and informational support for sportsmen/women which would be voluntary, non-binding and free of charge.** This would allow sportsmen/women to have their health evaluated wherever necessary.

The European Agency on the Evaluation of Medicinal Products EMEA should be involved in evaluating the effects of doping on the physical and psychological health of sportsmen/women. It should also be involved in issuing drug-warnings to athletes, directly accessible on the Internet.

Special attention must be paid to new drugs which could be used as doping products, especially drugs derived from genetic technologies which may be less detectable.

Furthermore, specific clauses on the protection of sportspersons should be introduced, in so far as they are workers exposed to particular occupational hazards, into appropriate Community texts on the health and safety of workers.

2.10 Vulnerable Groups

Taking into account the growing number of children and adolescents involved in top-level training methods and in sporting activities and the pressures exercised on them, measures to preserve their health and to protect their autonomy must be strengthened.

Children and adolescents are particularly vulnerable to manipulation and exploitation, including by doping. Psychological pressure, long training hours and demanding sponsoring contracts can be considered analogous to child labour. In order to protect the childrens' physical and psychological health, sporting activities at top-level should be governed by rules similar to those applied to children "at work". Such rules refer to the principles of the UN Convention on the Protection of Children of 1990 and also to the EU Directive of June 1994 on the protection of young people at work, mentioned above.

Apart from their protection as "children at work", children and adolescents have to be fully informed about the risks and dangers arising from their activities, so that they can themselves also take a decision on their sporting activities. In this respect, there is a specific duty by the federations to inform the parents about those risks and dangers.

Furthermore, it is equally important to help the parents of young sportspersons assume the particular responsibilities which require them to preserve the health of their children, to assist their children in developing their autonomy, and fostering their personal enrichment.

A directive should be elaborated on the protection of children and adolescents in sport, notably those who aspire to become professional or semi-professional.

DOPING DETECTION

2.11 Qualitative and quantitative approaches to doping

Only establishing a single list of prohibited substance for all kinds of sports is misconceived in view of the need to safeguard sportsman/woman's health and in this manner defining what should or should not be considered as doping. The Group **advocates a more science-based approach**, which takes account not only of certain substances according to their specific nature, but also to the allowed dosage of associated medical substances which may interact to jeopardise the health of the sportsman/woman. This should be based on up-to-date scientific knowledge.

A European laboratory of reference should be established to act as a coordinator of a European-wide network of licenced high quality laboratories.

In the perspective of an extension of the European Agency on the Evaluation of Medicinal Products (EMA)'s competences, **it is recommended that the Agency also be given competency to draw up and publish information on pharmaceuticals, registered in Member States, which are susceptible to being used for performance enhancement and hence for doping purposes.**

2.12 The control of doping and the principle of the separation of functions

Without compromising the autonomy of the sporting associations, it is important that the principle of independent judgement is respected in the carrying out of anti-doping measures,

in order to avoid a conflict of interest, which can arise when the same bodies act as both judges and parties.

It follows from this principle that the sporting associations, notably the federations, cannot be the only ones to carry out anti-doping controls. For one thing, these controls are insufficient if they are limited to times of competition. Furthermore, the federations, for whom the essential goal is to obtain from their athletes the best possible results, cannot alone be responsible for controlling practices which have as their exact goal the achievement of ever-better performance. There is therefore **a need for an external and independent system of control.**

This system should provide for random controls, during, as well as outside competitions.

2.13 The control of doping as regards police and judicial cooperation

Police and judicial cooperation, provided for in the 3rd Pillar of the EU Treaty, should be established at the EU level in the area of the fight against doping.

In the mean time, the **Commission interservice group on drugs** should have an enlarged mandate to deal with drugs uses for doping in sport.

Special attention should be paid to the use of **the Internet** as a means to traffic in drugs for the purpose of doping in sport.

WORLD AGENCY

2.14 A World Agency to combat doping in sport

Efforts initiated by the IOC to establish a World Agency to combat doping in sport address the need to guarantee an external and independent dimension to the fight against doping.

However, the viability of such an agency is dependent on certain conditions which are indispensable to its credibility and effectiveness.

These conditions are:

- A statute of independence: To guarantee the agency's independence, representatives of the sports movement, including sportsmen/women, should not have the majority of responsibility over the management of the agency. Representatives of public bodies should constitute at least 50 percent of the membership of the agency and its executive board.
- Transparency and accountability: The agency's work should remain as transparent as possible, through measures such as: the publishing of an annual report; the participation of NGOs in certain areas of the agency's work; transparency of the means of financing and in decision-making procedures.
- Authority : In the event that the proposed agency does not have decision-making authority, and in the event there is no other international organization that takes on an overarching role, the agency must at least benefit from the assistance of the highest authorities available both within and outside the field of sport.

- Neutrality and the role of conciliation: The agency's statute must clearly define its mission in order to avoid conflicting responsibilities with other bodies such as the IOC, the WHO, and the EU. Finally, it is helpful to underline the potential role for the agency as a conciliator between federations and their member sports persons.
- Competence : The agency should benefit from the assistance of the highest scientific and ethical expertise both within and outside the field of sport. In particular, collaboration with EMEA should be encouraged.
- The promotion of a sports ethic: Beyond research on doping and the health of sportspersons, the agency should include an ethics department which is pluralist, multi-disciplinary and independent, and which can be consulted, when necessary, at the request of a state. There should also be funding for further ethical research.

Furthermore, the Group considers that the term "Anti-doping", in the proposed name of the agency, brings with it negative connotations and oversimplifies a complex issue. It would be preferable to consider a name for the agency which implies a broader scope, such as: « **Agency for the Health and Safety in Sport** ».

The Agency should elaborate and make public an « **Annual Report on Health and Safety in Sport** ».

EDUCATION AND RESEARCH

2.15 Research

The Group insists on the **need for epidemiological research on health consequences of sporting activities, and follow-up studies, particularly long-term studies, on the growing influence of medicine in sport and its abuse.**

Further research on detection methods should also be promoted.

Research is also needed on the wider sociological aspects of sport, including the ethical and juridical issues arising from the commercialization and medicalization of sport.

In particular, such research should be encouraged in the context of **future Community research framework programmes.**

2.16 Raising awareness

Consensus conferences should be organised in cooperation with the sporting associations and educational bodies, on the theme of doping and the health of sportspersons.

Education professionals should be sensitized to questions related to ethics in sport and its instruction, in accordance with the education methods of each particular country.

FINANCE

2.17 Funding of anti-doping and health measures

Public authorities already contribute considerable funds to the support of sport. Sporting activities generate a large amount of money. Furthermore, to ensure fair play is in the interests of sport itself. **It is therefore an ethical requirement that the money raised by sport should contribute substantially to the efforts against doping and in favour of sportspersons' health and security.**

CODE OF CONDUCT

2.18 Drafting a code of good conduct in sport

A European conference on doping in sport should be organised by the European Union in cooperation with the Council of Europe, with the aim of having the participants (the sportsperson, the sports movements, States, European institutions, professional medical organizations, representatives of the pharmaceutical industry, organizations representing youth and families, the media, audiovisual in particular...) agree on **a common Declaration, equivalent to a code of good conduct in sport.**

The European Group on Ethics in Science and New Technologies:

The Members

Paula Martinho da Silva	Anne McLaren	Marja Sorsa
Ina Wagner	Göran Hermerén	Gilbert Hottois
Dietmar Mieth	Octavi Quintana Trias	Stefano Rodota
Egbert Schrotten	Peter Whittaker	

The Chairperson

Noëlle Lenoir

MAAILMANLAAJUISEN ANTIDOPINGYKSIKÖN PERUSTAMISEEN LIITTYVÄT ASIAKIRJAT

ANTOINE ROCHAT
Doctor of Law
NOTARY
LAUSANNE
Grand-Chêne 8

No. 1185

Agence mondiale antidopage
World Anti-Doping Agency

Foundation in Lausanne

CONSTITUTIVE INSTRUMENT OF FOUNDATION

signed on 10th November 1999

CONSTITUTIVE INSTRUMENT OF FOUNDATION

BEFORE ANTOINE ROCHAT, NOTARY, in Lausanne for the district of Lausanne,

the following appears:

the INTERNATIONAL OLYMPIC COMMITTEE, an association under Swiss law, the seat whereof is in Lausanne, -----

represented by its President, Mr Juan Antonio Samaranch, who represents it pursuant to the Olympic Charter, and its Director General, Mr François Carrard. -----

The founder declares the constitution of a foundation in the meaning of articles eighty et seq. of the Swiss Civil Code, named -----

----- **AGENCE MONDIALE ANTIDOPAGE** -----
----- **WORLD ANTI-DOPING AGENCY,** -----

the seat whereof is in Lausanne. -----

The founder establishes the statutes of the foundation as follows: -----

----- **Article 1 - Designation** -----

Under the name "Agence mondiale antidopage", "World Anti-Doping Agency", hereinafter referred to as "the Foundation" or "the Agency", is constituted a Foundation governed by the present provisions and articles eighty et seq. of the Swiss Civil Code. -----

----- **Article 2 - Seat** -----

The seat of the Foundation is in Lausanne. -----

The seat of the Foundation may be transferred to another location, in Switzerland or another country, with the agreement of the supervisory authority. -----

The site of the Agency may be in a different location from the seat of the Foundation.

----- **Article 3 - Duration** -----

The duration of the Foundation is unlimited. -----

----- **Article 4 - Object** -----

The object of the Foundation is: -----

- 1) to promote and coordinate at international level the fight against doping in sport in all its forms; to this end, the Foundation will cooperate with intergovernmental organizations, governments, public authorities and other public and private bodies fighting against doping in sport, *inter alia* the International Olympic Committee (IOC), International Sports Federations (IF), National Olympic Committees (NOC) and the athletes; it will seek and obtain from all of the above the moral and political commitment to follow its recommendations; -----
- 2) to reinforce at international level ethical principles for the practice of doping-free sport and to help protect the health of the athletes; -----
- 3) to establish, adapt, modify and update for all the public and private bodies concerned, *inter alia* the IOC, IFs and NOCs, the list of substances and methods prohibited in the practice of sport; the Foundation will publish such list at least once a year, to come into force on 1st January of each year, or at any other date fixed by the Foundation if the list is modified during the course of the year; -----
- 4) to encourage, support, coordinate and, when necessary, undertake, in full cooperation with the public and private bodies concerned, in particular the IOC, IFs and NOCs, the organization of unannounced out-of-competition testing; -----
- 5) to develop, harmonize and unify scientific, sampling and technical standards and procedures with regard to analyses and equipment, including the homologation of laboratories, and to create a reference laboratory; -----
- 6) to promote harmonized rules, disciplinary procedures, sanctions and other means of combating doping in sport, and contribute to the unification thereof, taking into account the rights of the athletes; -----
- 7) to devise and develop anti-doping education and prevention programmes at international level, with a view to promoting the practice of doping-free sport in accordance with ethical principles; -----
- 8) to promote and coordinate research in the fight against doping in sport. -----

The Agency will be entitled to prepare plans and proposals with a view to its conversion, if necessary, into a different structure, possibly based on international public law.

The Agency will above all seek to build on the existing corresponding skills, structures and networks, and create new ones only when necessary. The Agency may, however, set up working parties, commissions or working groups, on a permanent or ad hoc basis, in order to accomplish its tasks. It may consult with other interested private or public organizations, which may or may not be involved in sport. -----

In order to achieve its object, the Foundation has the right to conclude any contract, to acquire and transfer, free or against payment, all rights, all movables and any real estate of whatever nature, in any country. It may entrust the performance of all or part of its activities to third parties. -----

----- **Article 5 - Capital and resources** -----

The founder endows the Foundation with an initial capital of five million Swiss francs (SFr. 5,000,000.-). -----

The other resources of the Foundation shall consist of any other allocations, donations, legacies and other forms of allowance, subsidy or other contributions from all natural or legal persons and all intergovernmental organizations, governments, public authorities and other public and private bodies. -----

----- **Article 6 - Foundation Board** -----

The Foundation Board will initially be composed of at least ten members. This number may be increased to a total of no more than 35 members. The members of the Foundation Board are personalities appointed for a period of three years. They may be re-elected for two further three-year periods. The first members of the Foundation Board, including the first chairman, will be appointed by the founder. The Foundation Board will be added to in accordance with the following principles: -----

1. A maximum of 16 members will be appointed by the Olympic Movement, with the allocation of seats to be defined in the rules which the Foundation Board will enact. -----
2. A maximum of 16 members will be appointed by the intergovernmental organizations, governments, public authorities or other public bodies involved in the fight against doping in sport (hereinafter “public authorities”), with the allocation of seats to be defined in the rules which the Foundation Board will enact. -----
3. The other members will, if necessary, be appointed by the Foundation Board upon the joint proposal of the Olympic Movement and the public authorities. -----
4. As a general rule, when it is renewed and added to, the Foundation Board will seek to ensure that parity is maintained between, on one side, the members of the Foundation Board representing the Olympic Movement (viz. the IOC, ASOIF, AIWF, GAISF, ANOC and the IOC Athletes’ Commission), and, on the other side, those representing the public authorities. The provisions of paragraph 6 below are reserved. -----
5. The Foundation Board may also invite a limited number of intergovernmental organizations or other international organizations to act in a consultative capacity for the Foundation. Such organizations, which will be invited on the basis of their legitimate interest in the work of the Foundation and their powers in the corresponding areas, may take part in the discussions of the Foundation Board but may not vote when the Foundation Board takes decisions. -----

6. To the extent that the annual allocations or contributions to the budget of the Foundation paid pursuant to article 13, paragraph 1 below, by the Olympic Movement on one side, and by the public authorities on the other side, are equivalent, each of the two parties, namely the Olympic Movement on one side, and the public authorities on the other side, will be entitled to designate an equal number of Foundation Board members. Failing such equivalent annual allocations by each of the two above-mentioned parties, the number of Foundation Board members who may be designated by the party whose allocation actually paid is lower will be at least one fewer than the number of members designated by the other party. This system will apply for as long as the annual allocations or contributions to the Foundation budget paid by the two above-mentioned parties are not equivalent. -----

7. The Foundation Board may depart from the rules laid down in paragraphs 1 to 6 above by a unanimous decision on the part of its members. -----

8. The Foundation Board will see to it that its members, the members of the Executive Committee and any other person acting on behalf of the Foundation in whatever capacity respect the fundamental principles of ethics, in particular those with regard to independence, dignity, integrity and impartiality. -----

----- **Article 7 - Organization of the Foundation Board** -----

The Foundation Board is self-organized. It appoints a chairman, a vice-chairman and a secretary; the secretary may be chosen from outside the Foundation Board. -----

----- **Article 8 - Meetings and Decisions of the Foundation Board** -----

The Foundation Board meets as often as is necessary, but at least once a year. The meetings of the Foundation Board are convened by the chairman or by the secretary; upon delegation of the chairman. The chairman is bound to convene a meeting of the Foundation Board at the written request of at least five members. -----

A set of minutes, signed by the chairman and by the minute-taker, records the deliberations and decisions of the Foundation Board. -----

At meetings, the members of the Foundation Board have the right to ask the persons entrusted with running and representing the Foundation for information on the conduct of the activities of the Foundation and on specified questions. -----

The Foundation Board takes its decisions by an absolute majority of the votes of the members present; in the event of a tie, the chairman has the casting vote. The provisions of article 16, paragraph 2 of the present statutes are reserved. Furthermore, a unanimous vote by the Foundation Board members present is required for designating or transferring the site of the Agency and for appointing the Executive Committee. -----

The decisions of the Foundation Board may be taken in the form of approval given in writing to a proposal, unless discussion thereof is required by any of the members; decisions shall be recorded in the minutes. -----

----- **Article 9 - Attributions of the Foundation Board** -----

The powers of the Foundation Board are determined, with regard to the Foundation, by the Law, the present statutes and all other rules and decisions of the Foundation Board. -----

The Foundation Board has the inalienable right to: -----

1. Propose amendments to the present statutes. -----
2. Appoint the auditing body of the Foundation. -----
3. Appoint the Executive Committee provided for in the present statutes. -----
4. Appoint, if it deems it necessary to do so, other ad hoc or standing committees, *inter alia* a scientific committee, with the task of providing opinions or advising the Foundation on specific issues or in specific fields. -----
5. Take all decisions relating to the acquisition, against payment, or transfer, free or against payment, of all real estate. -----

----- **Article 10 - Obligations of the Foundation Board** -----

The Foundation Board is obliged, in particular: -----

1. to ensure the independence of the Foundation and transparency in all its activities; -----
2. to supervise the committees or persons entrusted with the running and representation of the Foundation, in order to ensure that the activity of the Foundation is in accordance with the Law, the present statutes and the rules, and to keep itself informed about the conduct of the activities of the Foundation; -----
3. to appoint the members of the Executive Committee and other committees provided for in the present statutes; -----
4. to promulgate the rules relating to the Foundation Board itself, the Executive Committee and other committees, together with all other rules indispensable to the operation of the Foundation, subject to the approval of the supervisory authority; -----
5. to see to it that the minutes of the Foundation Board and the necessary books are duly kept and that the management report, profit and loss account and balance sheet are established in conformity with the provisions of the Law; -----
6. to publish, each year, a report in English and French on all its activities, its profit and loss account and its balance sheet, in accordance with the applicable legal requirements. -----

----- **Article 11 - Executive Committee** -----

The Foundation Board delegates to an Executive Committee of at least five members and a maximum of nine members, the majority chosen from amongst the Foundation Board members, the actual management and running of the Foundation, the performance of all its activities and the actual administration of its assets. -----

The members of the Executive Committee are appointed by the Foundation Board for periods of one year. They may be re-elected. -----

Furthermore, in the event of the incapacity or death of a member of the Executive Committee, he will be replaced immediately, either by the Foundation Board, or temporarily by the Executive Committee; such temporary appointment shall become final only upon its ratification by the Foundation Board, no later than during the next meeting of the Board. -----

The chairman of the Executive Committee is appointed by the Foundation Board. Moreover, from among its members the Executive Committee appoints, *inter alia*, a vice-chairman, if it deems it necessary to do so; it further appoints a secretary, who may be chosen from outside the Executive Committee, -----

The Executive Committee is competent to take all decisions which are not reserved by the Law or by the present statutes for the Foundation Board; its mission and organization will be specified in one or more sets of rules which the Foundation Board will promulgate to this end. ---

----- **Article 12 - Representation of the Foundation** -----

The Foundation is duly represented and bound vis-à-vis third parties by the collective signature of two of the persons designated as follows by the Foundation Board or the founder, in conformity with the method of signature below: -----

- a) at least two members of the Executive Committee; -----
- b) at least two members of the Foundation Board; one of the two co-signatories must however be one of the members appointed by the Olympic Movement, and the other must be one of the members appointed by the public authorities. -----

----- **Article 13 - Annual management report, balance sheet and profit and loss account** -----

No later than 30th November of each year, the Foundation Board shall approve the budget for the following financial year; failing such approval by a unanimous decision of the Board members present, the budget of the current year shall apply to the next year. The annual allocations and other contributions shall be paid no later than 31st December of each year for the following year.

Each year, the Foundation Board submits to the supervisory authority the management report, balance sheet and profit and loss account as approved by the Board. -----

The financial year corresponds to the calendar year. The first financial year will thus end on 31st December 2000. -----

----- **Article 14 - Auditing body** -----

Each year, the Foundation Board designates a qualified and independent auditing body. Each year, the auditing body submits to the Foundation Board a report on the accounts of the Foundation; such report will be submitted to the supervisory authority. -----

----- **Article 15 - Indemnities** -----

The members of the Foundation Board are not entitled to any indemnity for the performance of their functions; they are however entitled to reimbursement of their expenses subject to the conditions fixed by the Foundation Board. -----

For the performance of their functions, the members of the Executive Committee are entitled to an annual indemnity fixed by the Foundation Board, and to the reimbursement of their expenses. -----

The auditing body is entitled to fees in accordance with professional practice. -----

The staff employed by the Foundation is entitled to the remuneration fixed by the Executive Committee, which also decides on the other conditions of employment. -----

----- **Article 16 - Modification of the statutes** -----

The Foundation Board may propose amendments to the present statutes to the supervisory authority. -----

Any proposed amendment, in particular any change to the object of the Foundation, must be approved unanimously by the members of the Foundation Board who are present. ---

----- **Article 17 - Dissolution** -----

The Foundation may be dissolved in the cases provided for by the Law. -----

The Foundation Board may designate one or more liquidators. -----

No winding up measure may be performed without the express agreement of the supervisory authority. -----

Any surplus from winding up is given, with the agreement of the supervisory authority, to an institution pursuing the same or a similar object. -----

----- **Article 18 - Entry in the Trade Register** -----

The Foundation will be entered in the Lausanne Trade Register. -----

----- **Article 19 - Supervisory Authority** -----

The Foundation will be placed under the supervision of the Federal Department of the Interior, the competence whereof is hereby reserved. -----

In application of article six of the statutes recorded above, the founder appoints the following persons as members of the first Foundation Board: -----

- Richard W. Pound of Canada, in Montreal (Canada), first chairman; -----
- Prince Alexandre de Merode, of Belgium, in Brussels (Belgium); -----
- Jacques Rogge, of Belgium, in Deinze (Belgium); -----
- Arne Ljungqvist, of Sweden, in Enebyberg (Sweden); -----
- Hein Verbruggen, of the Netherlands, in Lutry; -----
- Anders Besseberg, of Norway, in Vestfossen (Norway); -----
- Johann Olav Koss, of Norway, in Teneriffe (Australia); -----
- Robert Ctvrtlik, of the United States of America, in Newport Beach (USA); -----
- Manuela Di Centa, of Italy, in Meina (Italy); -----
- Peter Tallberg, of Finlande, in Esbo (Finland); -----
- Suvi Linden, of Finland, in Helsinki (Finland); -----
- Awoture Eleyae, of Nigeria, in Yaoundé (Cameroon). -----

The founder recalls that the other members of the Foundation Board will be appointed by the Board, upon the proposal of the interested bodies, in particular the ASOIF and ANOC, the second member representing the European Union and the Council of Europe. ---

The Foundation will be domiciled initially in Lausanne, at the Château de Vidy, at the headquarters of the founder, which accepts such domiciliation. -----

IN WITNESS WHEREOF read by the notary to the persons appearing, who approve and sign with him, forthwith, in LAUSANNE, this TENTH NOVEMBER NINETEEN HUNDRED AND NINETY-NINE. -----

The original is signed: -----

Juan A. Samaranch; Carrard; A. Rochat, notary. -----
